

R.D. Jacobi Marchantii Vitis Florigera

Marchantius, Jacobus

Coloniae Agrippinae, 1661

9. De SS. Virginibus & mulieribus tempore Pestis invocandis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56381](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56381)

S. Nicolaus Rouennas Ord. S. Domini ei eodem castro laborantem fecit. Tantis exhalabat factor, morbo obijt an. 1398. Et B. Contraoinus Brixienfis vt nemo ei veller ministrare, nec accedere quis eiusdem Ordinis an. 1429.

S. Hemelinus Presbyter Fenaci prope Thinas color, & febre pestilentie defunctus ferunt. Fuit hic afflatus, S. Ramoldi Patroni Mechliniensis.

Hi omnes tempore pestilentie specialiter invocari possunt, & plures alij occurrent diligenter legenti vias Sanctorum. Multos enim reperiet vel morbum istum passos, vel in alijs illum sanantes.

Inter eos qui recenter Romano Calendario adscripti sunt, reperio S. Hyacinthum Ordinis S. Domini in Polonia multos a pestilentia carbone sanasse sola sua benedictione.

S. Franciscus de Paula transiens per Civitatem Bormensem visitavit & sanavit omnes peste infectos.

SS. Ignatij & Xaverij Reliquijs & invocatione multi evaserunt pestilentia iam contracta incolu- mes.

SS. Bernardi & Francisci intercessione multi eam sanavere ab eodem morbo.

Sed hos paucos in tanto numero recensuisse sufficiat, quorum precibus plurimum proderit in pestilentia se devotissime commendare, & deprecando dicere: Omnes Sancti qui peccatis servare ex charitate dignati estis: Omnes SS. qui peccatis afflicti estis in gloriam assumpti: Omnes Sancti qui dono Dei hunc latibiferum morbum sanastis, intercedite pro nobis hac luce afflictis, &c.

C A P U T X.

De Sanctis Virginitibus & mulieribus in pestilentia invocandis.

Postremo nonnulla de sexu femineo commemoranda sunt, quarum specialiter in flagello pestilentie patrocinium implorandum. In primis memnissse oportet quam potens sit S. Anna, Mater Martæ, Avia Christi. Hi Tituli satis monent nos ad eam in necessitatibus recurrendo hand repullam passuros. Erab hac præsertim advenit per S. Annam familias pijs protegi norunt. Christo Iesu, & Mariæ, & Annæ devoti. Vnde multi suis tunc inscribunt adibus & portis hæc titia nomina, IESUS, MARIA, ANNA.

SS. Maria Magdalena & Marthæ.

1. Non etiam prætereunda est S. Maria Magdalena, quæ inter mortales agens lacrymis pijs potuit impetrare vitam mortuo Lazaro: quanto facilius inter Beatos vivens ægris fortentibus poterit impetrare sanitatem, aut sanis protectionem? Nec ab ea dissiungenda est Mariæ Soror eius, quæ & cooperata est suscitatori Lazari, & multa habet apud Deum privilegia, quia Christi Iesu Hospita.

S. Catharina Senensis.

2. Invocandam & hic propònimus S. Catharinam Senensem, quæ erga afflictos fœtido & contagioso morbo charitate excelluit. Quod cum variis declaravit occasionibus, illud in primis memorabile est, quod circa quandam Soror Ord. S. Domini dicit, & efficit vt nullis afflictionum tenebris, nec ipsa

Mariale.

Y

ipia

S. Ludovici.

S. Lugardis.

B. Rosalindæ.

S. Genovesæ.

Prov. 31.

ipsa morte, lucerna devotionis eorum extinguitur. Fuit illis splendor sanctitatis, iugis orationis, abstinentiae, necnon miraculorum insignium erga febris malignae laborantes, quos solo tactu vel benedictione sanitati reituebant. His Deidonis praesulibus Galliae, & toti Orbi Ideo S. Symeon Stylites per litteras eius se precibus commendavit. S. Remigius, Clodoveus, Clotildis, alijque Principes & Praelati, illi coram magno eam in honore habuerunt. Hinc & Parisienses eam in Panoram colunt. Potens igitur est in tempore pestilentiae regis sanitatem, suis protectionem suam patrocino impetrare.

Orandum ergo hic & dicendum. *S. Anna Mater Mariae, Avia Christi; S. Magdalena qua Lazaro fuerit vita lacrymis impetrasti; S. Catharina Senensis, qua ulcere horrido afflicta cum amore servasti; S. Liduina qua tringenta annorum patientia admirabilem morbum exhibuisti S. Ro alia, qua amore Iesu Christi in antro habitare, & herbis ac radicibus vici tota vita decessisti. ibiq; Christo commori & consopeliri elegisti; S. Canonessa qua malignas febres solo tactu & oratione sanasti; Omnes SS. Virgines, Omnes Sancti & Sanctae Dei intercedite pro nobis afflicti, &c.*

Ex numero Beatorum innumero hoc contagio afflicti opem ferentes selegi ex factis & Ecclesiasticis Historiis anno Domini 1636. qui annus afflictiissimus fuit tristissimusq; ob pestilentiam acerbissimam apud nos & vicinos omnes populos grassantem. ita ut stans inter mortuos & viventes hos Patronos, & apud Dominum deprecantes per libenter invocaverim pro plaga gravissimam oves meas percellente & percutiente. Nec inefficax mihi & illis eorum fuit auxilium.

CAPVT X.

Thema. *Ego cogito cogitationes pacis, & non afflictionis. Hier. 29.*

Dicit Dominus per Hieremiam: *Ego scio cogitationes quas cogito super vos, cogitationes pacis, & non afflictionis, ut dem vobis finem & patientiam. Et inuocabitis me, & ego exaudiam vos. Quare me & inueniatis: & qualseritis me in toto corde vestro.* Fidelis sermo & omni acceptione dignus plenus melle & consolatione tempore afflictionis. Verum videtur nonnulli hoc tempore post torres reperitas preces & privatas & publicas, post tot supplicationes totius cleri & populi flagello mortalitatis nihilominus perdurante, dicere: *Etane sit cogitationes pacis? Immo verum cogitationes sunt gravissima afflictiones.* Et filij vident coram se parentum suorum tantissima funera, parentes quoque & conuerso filiorum & filiarum suarum corpora efferti vident, propinqui propinquos luctu prosequuntur, amici amicos desunt. Et ubiq; funera, lamenta, luctus, lacrymae. An non haec cogitationes afflictionis? Dicere possimus cum Propheta Abacuc: *Vsq; quo Domine clamabo, & non exaudies? Vociferabor ad te vim patium, & non saluabis.* Sed audiamus quid responsum fuerit. Propheta hic conuocatus, idem eum videtur nobis respondere Dominus: *Et respondit mihi Dominus ait. Scribe visum, & explana eum super tabulas, ut percurras qui legerit eum. Si moram fecerit, expecta eum, quia veniens veniet, & non tardabit.* Haec politema verba omnes afflicti debent legere & tuminare, & in cordis sui tabulis descripta gerere. Quia est illud ab eo promissum: *Ego cogito super vos cogitationes pacis, & non afflictionis, ut dem vobis finem & patientiam. Quare me, & inueniatis in toto corde quaseritis.* Non potest veritas inuari. Si moram fecerit, non mentietur, expecta eum. Sed afferamus nonnullas rationes, quae taret Dominus & moram faciat, licet ad eum in afflictione clamemus.

Abacuc
Car Dr
uor, ju
curat,
inueniatis
tardat.

Primò, scit divina Sapiencia quòd non expediat tam citò manum retrahere percutentis; & quidem scit nobis expedire, vt manum hanc exteniam attendamus cum timore & tremore. Sic nempe dicimus hic humiliari sub manu potentis Dei, ut exaltetur in tempore visitationis. Monemus clamare cum Propheta, & dicere: *Haec omnia venerunt super nos, nec oblitui sumus te. Et non recessit retrò cor nostrum; quoniam humiliasti in loco afflictionis. Propter te mortificamur toto die, estimati sumus quasi oves occisionis. Quare faciem tuam avertisti, oblitus es iniquitatem nostram & tribulationem nostram. Humiliata est in puluere anima nostra, conglutinata est in terra venter noster. Excurge adiuua nos, &c.* Memor quoq; hinc incertitudinis vitae nostrae, & per consequens dispositionis internae, quasi nobis diceretur quod Regi Ezechiae: *Dispone domui tuae, quia morietur. Aut quasi nobis diceretur idem quod olim Iheremias: Erat vita pendens ante oculos tuos die ac nocte, & non credes viui tuae, sed timebis die ac nocte. Mane dicit: Quis mihi det vespereum? Et vespere quis mihi det manam? Propterea quae tuis videlicet oculis. Quasi dicit: Vita tua semper erit in periculo posita, & quasi in dubio suspensa; ut non possis fidere vitae tuae, aut de vno die te securare. An non haec vera sunt tempore saeculenti nunc mortalitatis?*

Quocumque aspiciamus nihil est nisi mortis imago: Eum qui lacrymis angulus omnis habet incerti sumus mane an videbimus vespeream; in vespere, an mane inueniamus. Quid ergo restat nisi meditari vt Columba cum gemitis, & diceret cum cordis cõpunctione Dominus, ac cum spiritu humilitatis: *De mane usque ad vespeream finies me.* Nunc ergo nobis dictum cogitemus illud Hieremias: *Et tunc tibi specula, pone amaritudinem, dirige cor tuum in viam rectam.* Ascende in mentis speculam, erige oculos, & circumspecte miseras & amaritudines circumcingentes. Considera an in statu in quo auderes mori. Et his omnibus considerationibus dirige cor tuum in viam rectam, vt in illa inueniaris a Domino, quicumque hora aut die venerit ad te, vt evocaverit te ad se.

ANTIQ

Abacuc

Secun